

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

נדה דף ו.

הרואה דם או כתם, מה דינה באופנים דלהלן?

הרואה דם - לטמאה במעת לעת	הרואה כתם - לטמא משעת הכיבוס	
מטמאת למפרע	מטמאת למפרע	משכבות ומושבות, אוכלין ומשקין, כלי חרס
אינה מקולקלת ¹	מקולקלת למנינה ²	האם היא מקולקלת למנינה?
לת"ק: אינה מטמאת ³ לר' עקיבא: מטמאת	מטמאת את בועלה	האם מטמאת את בועלה?
משעה שראתה	משעה שראתה ⁴	מאימתי מונה ז' ימי נדה?
תולין - לא אוכלין ולא שורפין	תולין - לא אוכלין ולא שורפין	מה דין קדשים שנגעה בהם?

נדה דף ו:

הרואה דם או כתם, מה מטמאת למפרע ומה לא?

מה מטמאת	
מטמאת	קדשים
מטמאת	חולין שנעשו על טהרת הקדש
ללישנא קמא דרב הונא: אינה מטמאת ללישנא בתרא דרב הונא: מטמאת	תרומה
אינה מטמאת	חולין שנעשו על טהרת תרומה
אינה מטמאת	חולין סתם

העושה עיסה שצריכה להפריש ממנה חלה, ונולד לה ספק כדלהלן, מה הדין? [תוד"ה נולד].

קודם הגילגול	אחר הגילגול ⁵	
תעשה בטומאה אם תרצה	תעשה בטהרה ⁶	ספק טומאה הנוהג אף בחולין
תעשה בטומאה אם תרצה ⁷	תעשה בטהרה	ספק טומאה הנוהג רק בתרומה

¹ דפתח נדוטה הוא משעת ראייתה, ורבנן לא גזרו מעליה אלא לענין טהרות. ולכך תמנה מהיום ז' ימים - ימי נדה, ומהיום השמיני תמנה י"א ימי זיבה.

² ודינה כאשה שאבדה את יום ראייתה - דאין אנו יודעים מאימתי הכתם הזה. וצריכה י"ז נקיים, כמבואר בערכין (דף ח.), ושם מבואר באם היא יודעת בימים מסויימים שודאי לא ראתה בהם, כמה נקיים צריכה לספור.

³ עיי' להלן (דף טו.), שאין מטמאת אותו טומאה חמורה של אב הטומאה, אולם מטמאתו משום מגעה.

⁴ וביארו התוס' (ד"ה ואינה), שהחידוש הוא שהגם שראתה יום או יומים אחר מציאת הכתם - אינה מונה ממציאת הכתם אלא מהראייה, כיון שיש לנו לחוש שמא כלל לא בא הכתם מגופה.

⁵ שנעשית עיסה וכבר חל עליה חיוב חלה.

⁶ פי', בין שנולד הספק קודם הגלגול בין שנולד אח"כ, דכיון שעתה כבר נגמרה מלאכתה לחלה - אסור לגרום לה טומאה ודאית, דדרשינן מקרא "משמרת תרומותי" - שאחת תרומה (-חלה) טהורה ואחת תרומה תלויה צריכה שמירה, וחולין הטבולין לחלה כחלה דמו.

⁷ אלא שביארו התוס' דהגם שבסיפא מיירי באופן זה, מ"מ ברישא מיירי בספק טומאה דחולין. היות שלא נראה שיקרא בשם "ספק טומאה" - קודם גלגול, היכא שבאמיתות היא טהורה גמורה, דעדיין לא נגמרה מלאכתה לחלה. ובכל אופן גם בספק הנוהג רק בתרומה, הדין כן - דמותר לטמאותה, דאין כאן גזיה"כ ד"משמרת תרומותי", והפסד כהן נמי ליכא למיחש דיכול להפריש עליה ממקום אחר.